

ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin ítróttar-sosialurin**1.900 FYLTU »LANGSÍÐUNA
HJÁ SOSIALINUM«!****Betri áskoðarar
ongantið verið
á Svangaskarði**

– Eg fekk ein klump í hálsin, tá eg sá og hoyrði allar áskoðararnar, segði Jan Dam aftan á dystin mikukvöldið. Og allir hinir landsliðsspælararnir vóru eisini samdir um, at hetta var besta áskoðarafjöldin, teir hava upplivað til landsdyst

Tiltakið, ið Fót bóltssamband Føroya og Tíðindablaðið Sosialurin skipaðu fyrri í felag, fyrri at fáa øll børn og ung í vanligum skúlaaldrinum koma til dystin móti rumenum mikukvöldið, eydnaðist til fulnar. Ikki færri enn 1.900 tryggjaðu sær eitt ókeypis atgongumerki til

dystin við at klippa sær tað úr blaðnum

Ongantið áður hevur ein upplivað tað soleiðis at fara til fót bóltsdyst á Svangaskarði, sum tað var mikukvöldið, tá føroyska landsliðið móti Rumenia spældi síðsta dyst sín í HM-undankappingini.

Longu langan veg frá stadion hoyrdust rópini frá áskoðarafjöldinum, og einki var at fara skeivur av, at her var rættligt lív í.

Fyrst var mest vanligi rópið eitt taktfast »Føroyar! Føroyar! Føroyar!«, men so hvørt sum dysturin leið, komu onnur uppi, og av og á rungaði sangurin tvørtur um alt Svangaskarð frá teimum 1.900 ungu og mælsku áskoðarunum, ið sótu væl á langsíðuni hjá Sosialinum og hugdu at landsdysti.

Jú, sanniliga var tað stuttligt at vera á Svangaskarði mikukvöldið!

**Rópin tagnaðu
ongantið**

Og sjálvst tó Florin Raducioiu hevði fyrri fjórðu ferð smekkað bólin í føroysku meskararnar, helt fjøldin fram við at stuðla og rópa – »Tað var Føroyar, tað var Føroyar – Olé, Olé, Olééé!«.

Rættiliga sjálvsagt róptu tey eisini – aftan á eina av fáu føroysku royndunum í

Hýrurin á føroysku áskoðarunum var allan dystin í toppi. Málaðir og við fløgum og øllum megligum øðrum í hondini fingur teir rættliga víst, hvussu ein góð áskoðarafjöld eigur at bera seg at Samstarvið millum Fót bóltssamband Føroya og Tíðindablaðið Sosialin ferdi við sær, at ikki færri enn 1.900 ungir áskoðarar fyltu langsíðuna hjá Sosialinum, har tey eisini uppfundu og royndu ta spildurnýggju »Føroya-bylgjuna« Myndir: Kalmar

seinna hálfveiki – »Vit vilja hava eitt mál! Vit vilja hava eitt mál!«

Málið kom ikki, men tað ferdi kortini ikki til, at teir 1.900 áskoðararnir – og hinir 8-900 við – mistu málið og hildu uppat við rópnum. Tvørturímóti!

So varð farið undir at syngja »Everywhere we go – people always asks us – who we are – and where we come from...«. Ein bólkur sang fyrri og so svaraðu hini aftur.

Jú, hetta var sanniliga nakað av tí. Tað eigur at vera stuttligt at fara til ein so vorðan landsdyst í Føroyum, og ikki keðiligt og kalt, sum tað hevur verið alt ov ofta á Svangaskarði.

**Føroya bylgjan –
komin fyrri at verða**

Tann heimskenda meksíkanska bylgjan varð onkuntíð nýtt undir dystinum, men fólk funnu skjótt útav einari heilt aðrari bylgju, ið øll kundu vera við til skapa alla tíðin – føroyska bylgjan!

Hon gongur fyrri seg upp á tann máttan, at fólk rugga frá síðu til síðu á áskoðaraplássunum, meðan tey rópa ella syngja ella hvat tey nú hava hug at gera. Júst sum tá ein góður valsar verður sungin við eitt gott føroyskt veitsluborðhald – frá einari síðu í aðra saman við síðummonnum, meðan tey aftanfyrri og frammanfyrri fara mótsattan veg, so rættliga

